

Szerző:

Cím:

G. N. Z.

Ezti dívalap 1959. III. 22.

Személy

Ma reggeli utazás az új Ikarus-autóbuszon

A kocsik beváltak – Enyhül a zsúfoltság – Májusban hetven új autóbusz – Utasoktatás mikrofonnal

Az új 12-es autóbusz a November 7 téren.

(Bozsán felv.)

Ma reggel beálltak a sorba az új Ikarus-autóbuszok a nagykörüti 12-es vonalán. Nagyobbak, gyorsabbak, kényelmesebbek, mint öregebb társaik. Az utas hamarabb ér a Margit-hídtól a Nemzethez, mint tegnap vagy tegnapelőtt. A munkások — akik a Csepeli Autógyárban, a Győri Hajtóműgyárban, az Autó- és Tartalékalkatrészgyárban és a Fővárosi Autóbusz Üzemben — arra vállalkoztak, hogy április 4-ig terven felül készítik a húsz autóbuszt, ígéretüket hamarabb beváltották.

Mi a titok nyitja? Jó együttműködés, gondos munkaszervezés, lelkes versengés.

★

A Mező Imre-garázsban egész éjjel dolgoztak a szerelők, hogy a húsz új Ikarus 66-os — melynek mára csak első darabját ígérte az Ikarus a Fővárosi Autóbusz Üzemnek — ma reggelre forgalomba állhasson a Nagykörúton.

A Boráros téren

Mindák László indító négy óra ötven perckor adta meg a jelet, a 0853 rendszámú autóbusz elindult a harminc első utassal. A hivatalos férőhely nyolcvan fő, hússzal több, mint a régi 12-esen. Csaplár Károlyné kalauznő felerősíti az ülőhelye melletti mikrofont és csengő hangon kezdi: „Felszállás csak a középső ajtón történik. Az autóbusz elindul. Üllői út következik.” Szilágyi Lajos gépkocsivezetővel együtt megfogadták, hogy minden utassal kivételes udvariassággal bánanak, nem sürgetik őket, türelmesek lesznek. A huszonnégy perces menetidőt így is be tudják tartani, legfeljebb nem pihennek a végállomáson.

Rákóczi tér

A villamosmegállónál sokan

várnak. Az újszerű, hosszú testű jármű láttára vagy húszan futni kezdenek felé. A kalauznő sóhajt a kocsiba szerelt mikrofonba: „Nagy a vonzásunk.”

A háromajtós rendszer kitűnően bevált. A kis előtérben mindenki megváltja a jegyét és elindul kétéfelé. Még az is kialakul, akik rövidebb távra utaznak, azok előre igyekeznek, a hosszabb, végállomásig utazók hátra.

Nemzeti Színház.

Itt kezdődik a csúcsgorgalom. Legtöbben elolvasták a felhívást és készen tartják az aprópénzt. Ez valóban fontos, különben az előtérben, az ülőkalauz előtt tolongás keletkezne. Egymást is oktatják az utasok. Már nyolcvanhatan vagyunk, de sokkal kényelmesebben, mint a régi tizenkettesen.

A két hangszóró türelmesen ismétli a kalauznő felszólításait. Erre, még legalább egy hétig szükség lesz.

A Margit-híd

után megint kevesen vannak ülőhely is akad. A Moszkva téren ellenben megrohanják a középső ajtót. A gépkocsivezető mosolyogva int az izguló ikarusbeliek felé: minden rendben, a 140 lóerő akár százkilométeres sebességgel is robboghatna, de ötvennel bizonyára, amennyivel a Körúton szabad. A fékkel egy kicsit sok a munka, de az is kifogástalan. Most már csak az utasokon múlik a gyorsaság.

A FAÜ főmérnöke figyelni az indítást. „Itt maradok egész nap — mondja —, mert a Körúton az igazi tömeg szombaton délután van.

A kocsik jók és egy hónapban belül megkapjuk a többi hetvenet is.”

— Meg tized a MÁVAUT pesti járataira, a váci, solymári, nagytétényi vonalakra terven felül — szól közbe Gyurics főméos az Ikarusból. Ő is elégedett. A hetven további kocsit májusban már sűríti az autóbuszjáratokat.

Csak az utasok is megbecsülik — fejezi be az autóbuszüzem forgalmi tisztje. — Nagyon sok múlik az aprópénz készentartásán. Csak így lehetünk gyorsak. És előre kell engednünk a terhes anyákat, öregeket, betegeket. Most még sok idő eltelik a csodálkozással, tanulással, de a Nagykörüti autóbuszközlekedése érezhetően megjavul.

A reggeli csúcsideőben, hatól kilencig további kilenc kocsit járattunk a régiékből

— s ha kell, többet — azonkívül itt van a 45-ös, nem kell tolongani, percenként jön a következő.

G. N. Z.